

gen af Indtægten og ikke det lidt større eller lidt mindre Beløb, hvormed Skatten udredes, der er Tale om; den ærede Rigsdagsmand, hvem denne Skat slet ikke berører, hader den allerede; men, siger jeg, naar man nu lægger Mærke til, at disse 500 Portioner Classeskatt, Næringskatt eller hvad man nu vil kalde det, ere paalignede i Henhold til Indtægten, saa ville de jo komme til at indkomme med et tilsvarende Beløb, skjøndt de høre op at være Classeskatt-Portioner; thi saa vil den Paagjældende komme til at have saa meget mere Indtægtskatt at svare. Nu vil man maaskee sige mig: Ja, men disse 500 Portioner Næringskatt har man fradraget forlobs, saaledes at man ikke vilde have kommet til at faae det samme Beløb, om man havde lagt Næringsindtægten til Grund for Beregningen, idet man betragter den trukket fra som en Classeskatt, som en Omkostning paa Næringsdriften, og derved en Mand altsaa havde 50,000 Rd. i Indtægt, saa fik han, hvis han betalte 500 Portioner Classeskatt à 2 Rd., en Omkostning mere paa sin Handel af 1000 Rd., og altsaa vilde den hele Forskjel paa Beskatningen efter Indtægt være den, at han kom til at svare af 49,000 istedetfor af 50,000 Rd., og selvfølgelig maatte det Beløb, som ikke udrededes, nemlig Forskjellen imellem Beskatningen af 50,000 Rd. og Beskatningen af 49,000 Rd., de 1000 Rd., han allerede havde betalt efter Classeskatten, fordeles paa de øvrige Skatteydere, hvorved de vilde komme til at blive højere beskattede. Ja, dette er ganske rigtigt, men det er ogsaa retfærdigt. Naar jeg tager hans hele Beskatning i Betragtning, saa er det ganske retfærdigt at tage hele den Skatteindtægt i Betragtning, som er tilstede i Byen, saaledes at der fordeles efter samme Regler paa Alle — om denne Regel skal være stiftet eller om den skal være eens overalt, det foreligger ikke for Dieblirket, og derfor skal jeg heller ikke omtale det, men Behandlingen bør være den samme — og gaaer jeg ned til de lavere Ydere af denne Klasse eller Indtægtskatt, saa kommer jeg jo i den forunderligste Modsigelse. Ved Indtægtskatten, siger jeg, berører man ikke den Indtægt af, lad os nævne, hvad her er opstillet, 3 eller 400 Rd., men derimod viger man ikke tilbage

for at berøre dem, isald det er en Næringsdrivende, der skal betale Næringskatt; men det er ubilligt, at man paa Grund af, at man kalder Skatten Næringskatt, vil opkræve den der, hvor man erkjender, at der er Uformuenhed til at skatte. I disse to forskjellige Betragtninger synes mig ligger hele Dommen, som, idet man gaaer til at indføre Indtægtskatten, maa bringe os til at lade Classeskatten, Næringskatten høre op, da den allerede er udartet til en ufuldstændig Indtægtskatt, og som ikke mere kan tilbageføres til en Classeskatt, eftersom den saaeften bliver en Minimumskatt, fastkatt for hver Klasse, for hver af de Næringsdrivende efter det, som de ere istand til at yde, eller ogsaa bliver det nødvendigt at indskrænke Næringsdriften til enkelte Personer, saaledes at Classeskatten virkelig bliver fast og bliver til Gjenstand for Handel mellem de Vedkommende. Mellem disse to Ting troer jeg ikke der ligger Noget. Næringskatten har ledt til Skattesystemet paa en hensynsløs Maade, den er bleven benyttet i en Overgangstilstand meget mere som en Art ufuldstændig Indtægts- eller Formue- og Veilighedskatt, ligesom man vil, men der har ikke været nogen Regel. Regelen kan kun komme frem i det Dieblirk, man gaaer over til en bestemt Indtægtskatt. Næringskatten er i sin nærværende Skikkelse en Slags Skatt efter Formue og Veilighed, man har samlet alle Grossererne i een Pose og sagt: Du kan taale 500 Rd. og Du 200 Rd., derefter har man beskattet dem, og derfor høre vi ogsaa Klage derover.

Det, som isøvrigt egentlig har bragt mig til at forlange Ordet er, at jeg er Deeltager i at stille Forslaget under Nr. 13, men derimod en afgjort Modstander af Forslagene under Nr. 17 og 18, og det er jeg af følgende Grunde. Jeg holder for, at den hele Betragtning om, at man bliver beskattet dobbelt i to Communer, fordi man bliver beskattet paa begge Steder, naar man tager den hele Indtægt til Gjenstand for Skatt, er urigtig. Beskatningen paa det ene Sted er en Omkostning og ikke Andet. Fordi jeg bruger Indtægten som Maalestok for min Beskatning, derfor bliver det, som ydes, ikke af nogen anden Charakter. Dette ligger allerkjærest for Dagen, naar man lægger Mærke til,